

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **J. V.**, bytem B., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 8. 2009, č. X, **o odnětí plného invalidního důchodu**,

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalované. Žalovaná napadené rozhodnutí zdůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník ze dne 22. 7. 2009 poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 60%.

Žalobce ve své žalobě namítal, že jeho zdravotní stav odpovídá plné invaliditě a nebyl dostatečně posouzen. Od úrazu má žalobce stále problémy s chůzí, neobejde se bez hole, zakopává, nevstane z kleku bez opory. Dále má žalobce neoperovatelnou břišní kýlu, měl opakovaně revize pro infekci v břišní dutině, má střevní potíže a potíže s vyprazdňováním, pravá ruka mu necitliví a tuhne tak,

že není schopen udržet hrnek. Žalobce závěrem navrhl přezkoumání jeho zdravotního stavu.

Krajský soud si vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „PK MPSV“) v Ostravě. Ten byl vyhotoven touto komisí dne 11. 12. 2009.

Žalobce při jednání dne 16. 2. 2010 namítl, že v posudku není uvedena stomie, že žalobce trpí bolestmi kolene, má artrózu, kýlu a astma a potíže s vyprazdňováním a doložil nové lékařské zprávy.

Soud si vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV v Brně, ten byl podán dne 7. 5. 2010 beze změny výsledného posouzení.

Žalobce ani s tímto posudkem nesouhlasil a namítal, že měl úraz, má potíže s cestováním kvůli vyprazdňování, kvůli astmatu nemůže dlouho stát ani pobývat v prašném prostředí a nyní nemůže vykonávat svou profesi.

Dne 3. 8. 2010 při jednání soudu žalobce opětovně vyjádřil svůj nesouhlas s podanými posudky a doplnil, že chodí na rehabilitace, tuhnou mu kotníky, má problémy i s druhým kolenem. Žádné další dokazování žalobce nenavrhoval.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 10. 8. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník dne 22. 7. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ohodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitoly X oddílu E položky 3 písm. b) o 50% s navýšením vzhledem k dělnické profesi a ostatním vypsáním zdravotním potížím o 10% na celkových 60% a vyslovil, že žalobce není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ale jen částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudkový lékař stanovil u žalobce objemnou ventrální kýlu po opakovaných revizích dutiny břišní s výsledkem definitivní sanace abscesového ložiska, bez možnosti chirurgické úpravy. Tato kýla působí jen tlakové potíže, bez poruchy pasáže, bez oběhových změn. Neurologické postižení žalobce je hodnoceno jako lehké, residuální. Plicní vyšetření stanoví jako diagnózu astma bronchiale, nasazena zkusmá terapie. Vzhledem ke stabilizaci zdravotního stavu žalobce změnil posudkový lékař původní hodnocení.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 11. 12. 2009 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobce ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře, z kompletní spisové

dokumentace, z nálezů a zpráv vyjmenovaných v posudku, vč. lékařských zpráv doložených v průběhu soudního řízení.

Ve svém posudkovém hodnocení došla Posudková komise MPSV v Ostravě k závěru, že u žalobce šlo k datu rozhodnutí žalované 10. 8. 2009 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který byl zapříčiněn objemnou břišní kýlou po opakovaných revizích dutiny břišní s výsledkem sanace abscesového ložiska, mechanicky omezující výkonnost. Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobce postižení uvedenému v kapitole X oddílu E položce 3 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Posudková komise konstatovala, že u žalobce došlo ke stabilizaci zdravotního stavu oproti posouzení v červnu 2008, kdy byl plně invalidní pro neukončené léčení břišních komplikací v souvislosti s úrazem dne 10. 12. 2004. Léčení dutiny břišní již bylo dokončeno, stav se zlepšil a stabilizoval. Komise uvedla i pracovní omezení pro žalobce a to, že je schopen fyzicky nenáročné práce v obslužných profesích, práce instalatéra – topenáře není schopen.

Z rozmezí 35-50% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce o 50% vzhledem k výše uvedenému a dále s ohledem na ostatní zdravotní postižení a neschopnost vykonávat zaměstnání instalatéra – topenáře navýšila tuto hranici o dalších 10% na celkových 60%.

Vzhledem k námitkám žalobce k posudku, vzneseným při jednání soudu dne 16. 2. 2010 a dále v podání ze dne 1. 3. 2010, dále vzhledem k charakteru a počtu zdravotních potíží žalobce, s ohledem na další doložené lékařské zprávy a na to, že se posudkoví lékaři neshodli na hodnocení zdravotního stavu úplně, soud si vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV v Brně.

Podle tohoto posudku ze dne 7. 5. 2010 nebyl žalobce shledán ke dni 10. 8. 2009 plně, ale jen částečně invalidní.

Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce stanovila tato komise břišní kýlu v jizvě po opakovaných revizích dutiny břišní od polytraumatu v roce 2004. Břišní kýla byla objemná, s minimálním rizikem inkarcerace a operativní řešení ve shodě s názorem žalobce nebylo dosud provedeno pro vyšší riziko zákroku. Funkční postižení po opakovaných zákrocích při konzervativní léčbě bylo středně těžké – bylo minimální riziko inkarcerace při volné brance, nebyla malnutrice a poruchy pasáže střevní výrazného charakteru. Postižení neurologická vyhodnotila komise jako lehká a postižení astmatem jako středně těžké, léčbou kontrolované.

Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce stanovila PK MPSV v Brně na 50% a s ohledem na profesi žalobce a další postižení zvýšila o 10% na celkových 60%. V závěru komise uvedla souhlas s předchozími posouzeními zdravotního stavu žalobce i pracovní omezení a to, jakých prací je žalobce schopen (lehkých prací s dodržáním uvedených opatření a to, že je schopen zaučení a rekvalifikace).

Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobce postižení uvedenému v kapitole X oddílu E položce 3 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Skutková zjištění ve věci tedy učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 10. 8. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník, z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 11. 12. 2009 a z posudku Posudkové komise MPSV v Brně ze dne 7. 5. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o odnětí plného invalidního důchodu, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudků Posudkové

komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 11. 12. 2009 a z posudku PK MPSV v Brně ze dne 7. 5. 2010, který závěry obou předtím citovaných posudků zcela potvrdil. Oba komisionální posudky podaly posudkové komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce a odbornými členy posudkových komisí byly též odborná internistka a odborný chirurg – tedy odborníci v oboru, do něhož jsou zařazena nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházely posudkové komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určily jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedly v posudku. Dospěly k závěru zcela shodně se závěrem posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla břišní kýla v jizvě po opakovaných revizích dutiny břišní od polytraumatu v roce 2004. Břišní kýla byla objemná, s minimálním rizikem inkarcerace a operativní řešení ve shodě s názorem žalobce nebylo dosud provedeno pro vyšší riziko zákroku. Funkční postižení po opakovaných zákrocích při konzervativní léčbě bylo středně těžké – bylo minimální riziko inkarcerace při volné brance, nebyla malnutrice a poruchy pasáže střevní výrazného charakteru. Postižení neurologická vyhodnotila komise jako lehká a postižení astmatem jako středně těžké, léčbou kontrolované.

Všechny posudky se shodly na to, že k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobce postižení uvedenému v kapitole X oddílu E položce 3 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce stanovila PK MPSV v Brně shodně s posudkovým lékařem OSSZ Jeseník i s PK MPSV v Ostravě na 50% a s ohledem na profesi žalobce a další postižení zvýšila o 10% na celkových 60%. V závěru komise uvedla souhlas s předchozími posouzeními zdravotního stavu žalobce i pracovní omezení a to, jakých prací je žalobce schopen (lehkých prací s dodržením uvedených opatření a to, že je schopen zaučení a rekvalifikace).

Kapitola X oddíl E položka 3 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, uvádí jako zdravotní postižení břišní kýlu v jizvě s větší eventerací útrobu před břišní stěnu, mechanicky omezující výkonnost.

Posudkový lékař i obě posudkové komise uvedly zcela přesvědčivě důvody, proč hodnotily žalobce, i s ohledem na jeho další zdravotní postižení, mírou poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 60%.

Posudkový lékař i PK MPSV v Ostravě i Brně se shodly na rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a rovněž se shodli na procentním ohodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 7. 5. 2010, který byl stěžejním důkazem pro rozhodnutí soudu, za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu

žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Přitom aplikovala i shora citované ust. § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Se všemi námitkami žalobce se Posudková komise MPSV v Brně v posudku ze dne 7. 5. 2010 vypořádala, včetně hodnocení kýly i ostatních zdravotních potíží, možnosti vykonávat původní profesi žalobce. Naměřené hodnoty astmatu neodůvodňovaly jiné stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Funkční vyšetření a využití lékařské zprávy neodůvodňovaly vyhodnocení neurologických potíží žalobce jinak než jako lehkých.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 60%, jak je uvedeno výše, je nižší než 66% potřebných pro přiznání nároku na plný invalidní důchod. Podle závěru Posudkové komise MPSV v Ostravě i PK MPSV v Brně u žalobce nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.

Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Právo na náhradu nákladů řízení žalobci nevzniklo, neboť v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci 3. 8. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně